

UZASADNIENIE

Powódka P. D. wystąpiła przeciwko Centrum (...) Sp. z o. o. w Ł. z pozwem o nakazanie pozwanemu odstąpienia od obciążania jej opłatą czesnego i odstąpienie od roszczeń finansowych z tytułu rezygnacji z umowy o świadczenie usług oświatowych. Domagała się także zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania powódka podała, iż w dniu 16 września 2014r. zawarła z Centrum (...) Sp. z o. o. w Ł. umowę o świadczenie usług oświatowych. Przedmiotem umowy było świadczenie usług oświatowych według programu nauczania w Policealnej Szkole Zawodowej (...) w S. przy ul. (...). Z tego tytułu powódka zobowiązała się uiszczać opłaty. Wskazała, iż po podpisaniu umowy w zajęciach uczestniczyła tylko raz podczas weekendu organizacyjnego, po czym zrezygnowała z nauki, uznając taki system kształcenia za nieodpowiedni. Powódka nie uiszczyła żadnej raty czesnego, gdyż jak wskazała nie korzystała z usług szkoły. W tej sytuacji, żądanie zapłaty czesnego kierowane przez pozwanego pozostawało niezasadne.

Pozwany Centrum (...) sp. z o. o. w Ł. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swe stanowisko w sprawie potwierdził fakt zawarcia przez strony umowy o świadczenie usług oświatowych z dnia 16.09.2014r. Jednocześnie wskazał, iż zgodnie z zapisami tejże umowy powódce przysługiwało prawo do jej wypowiedzenia na piśmie w każdym czasie. Wobec faktu nie skorzystania przez z przysługującego jej prawa przedmiotowa umowa obowiązywała do dnia podjęcia przez Radę Pedagogiczną uchwały o skreśleniu powódki z listy słuchaczy, tj. 20 lutego 2015r. W tej sytuacji powódka pozostaje zobowiązana do uregulowania czesnego za świadczone usługi za okres od dnia podpisania umowy do końca lutego 2015r., tj. podjęcia uchwały o skreśleniu jej z listy słuchaczy.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 16 września 2014r. P. D. zawarła z Centrum (...) sp. z o. o. w Ł. umowę o świadczenie usług oświatowych. Szkoła zobowiązała się do odpłatnego świadczenia usług oświatowych wg programów nauczania obowiązujących w danych placówkach oświatowych, zaś P. D. zobowiązała się do wnoszenia opłat za naukę i przestrzegania zasad postępowania określonych w statucie Szkoły oraz regulaminach i zarządzeniach obowiązujących w placówkach oświatowych prowadzonych przez szkołę - § 1 umowy. Zgodnie § 2 umowy P. D., na podstawie złożonego wcześniej podania, przyjęta została do Policealnej Szkoły Zawodowej (...) w S. kształcącej w specjalności agent celny w S. przy ul. (...) na pierwszy semestr w systemie zaocznym, którego cykl wynosi 2 semestry. Jednocześnie zobowiązała się do zapłaty czesnego w wysokości 1.190,00 zł w 10 miesięcznych ratach po 119 zł każda, płatnych w terminach wskazanych w § 4 umowy, przy czym I rata w dniu podpisania umowy.

Zgodnie z zapisami § 7 umowa zawarta została na czas trwania całego cyklu nauki, czyli na 2 semestry, przy czym zastrzeżono możliwość rozwiązania jej w każdym czasie za zgodnym porozumieniem stron. Ponadto, przewidziano możliwość jej wypowiedzenia przez szkołę w trybie natychmiastowym m. in. w przypadku braku zapłaty czesnego za dwa miesiące - § 7 ust. 3 b. Istniała też możliwość wypowiedzenia tejże umowy przez S., zastrzegając dla ważności tej czynności formę pisemną. Takie wypowiedzenie umowy pozostawało skuteczne z dniem jego doręczenia do szkoły. W takim przypadku S. jest zobowiązany do zapłaty raty czesnego, którego termin płatności przypada w miesiącu, w którym nastąpiła rezygnacja. Ponadto w § 7 ust. 8 umowy z dnia 16.09.2014r. wskazano, iż umowa ulega automatycznie rozwiązaniu w przypadku skreślenia Ucznia/S. z listy na mocy uchwały Rady Pedagogicznej, co pozostaje jednoznaczne z obowiązkiem zapłaty rat czesnego za okres od dnia zawarcia umowy do końca miesiąca, w którym podjęto uchwałę o skreśleniu z listy uczniów/ S., także raty której termin płatności przypada w miesiącu, w którym podjęto uchwałę. Zgodnie z § 4 ust. 4 w przypadku niezachowania terminów płatności, określonych w umowie Uczeń/S. jest zobowiązany do zapłaty odsetek ustawowych. (umowa – k. 7-9).

Pismem z dnia 04 maja 2015r. Centrum (...) sp. z o. o. w Ł. wezwała P. D. do zapłaty kwoty 595 zł z tytułu zadłużenia wynikającego ze świadczenia usług dydaktycznych. Ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 636,10 zł skierowane zostało do w/w pismem z dnia 08.06.2015r. (k. 11). Kolejne wezwanie do zapłaty skierowane zostało do P. D. pismem z dnia 20.11.2015r. na kwotę 646,56 zł. (k. 27).

W następnym okresie pomiędzy Centrum (...) sp. z o. o. w Ł. a Miejskim Rzecznikiem Konsumentów w S., do którego zwróciła się P. D., prowadzona była pisemna korespondencja w przedmiocie zasadności dochodzonych należności przez spółkę (pisma k. 12-26).

Sąd zważył, co następuje:

Powódka domagała się wydania orzeczenia nakazującego pozwanemu Centrum (...) sp. z o. o. w Ł. odstąpienia od obciążania jej kwotą czesnego z tytułu rezygnacji z umowy o świadczenie usług oświatowych. Zgłoszone żądanie ze swej istoty należy do kategorii powództw o ustalenie, którego podstawę stanowi art. 189 kpc. Zgodnie z powoływanym przepisem powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. W wypadku wystąpienia z żądaniem znajdującym oparcie w przywołanym przepisie podstawową kwestią podlegającą rozstrzygnięciu Sądu jest zatem istnienie interesu prawnego po stronie zgłaszającego żądanie. Dopiero ustalenie, iż interes taki zachodzi uzasadnia dokonanie dalszej merytorycznej oceny zgłoszonego roszczenia.

Zauważyć w tym miejscu należy, że przez "interes prawny" w znaczeniu art. 189 k.p.c. rozumieć należy istniejącą potrzebę uzyskania korzyści w sferze prawnej czy też, inaczej rzecz ujmując, potrzebę uzyskania wyroku odpowiedniej treści, wywołaną rzeczywistym naruszeniem albo zagrożeniem określonej sfery prawnej. Udzielenie ochrony przez sąd następuje tylko wówczas, gdy po stronie podmiotu ochrony tej żądającego, interes prawny w jej uzyskaniu rzeczywiście zachodzi (w tym zakresie por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 15 kwietnia 1999 r. w sprawie sygn. akt I ACa 1046/98 opubl. w OSA z roku 1999 Nr 11-12, poz. 49, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 maja 2000 r. sygn. akt V CKN 29/00 opubl. w zbiorze orzecznictwa LEX nr 52427).

W okolicznościach sprawy niniejszej istnienie po stronie powódki interesu prawnego w dochodzeniu zgłoszonego żądania uznał Sąd za niewątpliwie. Pozwany obciążył bowiem powódkę zapłatą kwotą czesnego i domaga się jej zapłaty. Ustalenie zatem przez sąd, iż nie jest ona zobowiązana do uiszczenia tej należności ma zasadniczy wpływ na obowiązki powódki i jej sytuację prawną.

Rozstrzygając na korzyść powódki kwestię istnienia po jej stronie interesu prawnego, ocenić jeszcze należało zasadność zgłoszonego przez nią żądania.

Strony niewątpliwie łączyła umowa z dnia 16 września 2014r. o świadczenie usług oświatowych (okoliczność bezsporna). Zawarta została na okres trwania całego cyklu nauki wynoszącego 2 semestry, zastrzegając możliwość automatycznego jej przedłużenia do okresu powtarzanych semestrów. Nadto, w § 7 w/w umowa wskazywała na możliwość jej wcześniejszego rozwiązania. Zgodnie z ust. 4 § 7 istniała możliwość wypowiedzenia jej przez Ucznia / S. na piśmie pod rygorem nieważności.

Stwierdzić należy, iż powódka, po stwierdzeniu iż przyjęty przez pozwanego system szkolenia jest dla niej nieodpowiedni, miała prawo złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu zawartej wcześniej umowy o świadczenie usług. Z chwilą jego doręczenia do szkoły wypowiedzenie to pozostawałoby skuteczne. Jedyłą konsekwencją podjętej przez nią decyzji był obowiązek zapłaty raty czesnego, której termin płatności przypadałby w miesiącu, w którym nastąpiła rezygnacja. Powódka jednak tego nie uczyniła. W żaden sposób, nie zgłosiła pozwanemu faktu rezygnacji z nauki. Prezentowane przez nią stanowisko, iż absencja jej na zajęciach oznaczała rezygnację z nauki, zdaniem Sądu, nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodzić się należy z poglądem, iż status ucznia, czy też słuchacza jest pojęciem formalnym, niezależnym od uczestnictwa w zajęciach. Powstaje przez wpisanie na listę uczniów, a ustaje przez skreślenie z niej.

Wobec niewypowiedzenia przez powódkę umowy z dnia 16 września 2014r. i faktu nieuregulowania rat czesnego, Rada Pedagogiczna Szkoły, do której przyjęta została powódka, podjęła uchwałę o skreśleniu powódki z listy uczniów /

słuchaczy Szkoły. W tej sytuacji – zgodnie z § 7 ust. 6 umowa uległa automatycznemu rozwiązaniu, zaś powódka pozostała zobowiązana do zapłaty rat czesnego za okres od dnia zawarcia umowy do końca miesiąca, w którym podjęto uchwałę o skreśleniu jej z listy.

Sąd nie podzielił stanowiska o zastosowaniu gotowego wzorca umowy, zabezpieczającego tylko interes szkoły, dyskryminując osoby korzystające z jej usług, umieszczając w umowie zapis o rozwiązaniu umowy poprzez jej pisemne wypowiedzenie lub poprzez skreślenie ucznia na podstawie uchwały Rady Pedagogicznej. Zauważyć należy, iż powódka w żaden sposób nie poinformowała w żaden sposób pozwanego o podjętym przez siebie zamiarze rezygnacji z kształcenia. Fakt nieuczestniczenia w zajęciach nie przesądza o tym w sposób jednoznaczny, nieobecność może być spowodowana wieloma innymi okolicznościami, chociażby chorobą.

Powódka wskazywała na postępowanie pozwanego według klauzul niedozwolonych. Zauważyć należy, iż za zakazane uznaje się klauzule umowne, które wyłączają obowiązek zwrotu konsumentowi zapłaty za świadczenie niespełnione w całości lub w części, jeżeli osoba zrezygnuje z zawarcia umowy lub jej wykonania. Rzecz w tym, że w ocenie Sądu powódka nie wyraziła wobec pozwanego swojej woli rezygnacji z kontynuowania umowy zawartej dnia 16.09.2014r., a zatem powyższe nie ma zastosowanie na gruncie niniejszej sprawy. Podobne stanowisko, Sąd zajął w odniesieniu do powoływanej klauzuli (...). W ocenie Sądu, umowa o świadczenie usług oświatowych nie przestała wiązać strony na skutek oświadczenia o rezygnacji z nauki złożonego przez powódkę, lecz rozwiązana została na skutek uchwały podjętej przez Radę Pedagogiczną.

Reasumując, w ocenie Sądu, powódka pozostaje zobowiązana do uregulowania czesnego za okres od dnia podpisania umowy do końca miesiąca, w którym podjęto uchwałę o skreśleniu jej z listy słuchaczy, co czyniło powództwo nie zasługującym na uwzględnienie (pkt. I wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach zapadło na podstawie art.102 kpc, mając na uwadze sytuację osobistą i finansową powódki. Pozostaje ona osobą bezrobotną, bez własnych dochodów, na utrzymaniu rodziców – pkt. II wyroku